त्रित आस्यः।पवमानः सोमः। उष्णिक्।

काणा शिशुर्मेहीनां हिन्वन्नृतस्य दीधितिम्।विश्वा परि प्रिया भुवद्धं द्विता॥ ९.१०२.०१

काणा- शोभनकर्मा । महीनाम्- महतीनां मूलशक्तिधाराणाम् । ऋतस्य दीधितिम्- ऋतधारणाम् । शिशुः- वत्सः । हिन्वन्- प्रेरयन् । विश्वा प्रिया- सर्वाः प्रेमप्रणालीः । परि- परितः । भुवत्- भवति । अध- अनन्तरम् । द्विता- द्विविधः दिव्यमानुषशक्तियुक्तः अभ्युदयनिःश्रेयसात्मकश्च भवति ॥१॥

उपं त्रितस्यं पाष्योः रंभक्तं यद्गृहां पदम्। यज्ञस्यं सप्तः धार्मभिरधं प्रियम्॥ ९.१०२.०२

अध- अनन्तरम् । त्रितस्य- तीर्णतमस्य तिरस्कृताज्ञानस्योपासकस्य । पाष्योः- रसिनष्पादकयोः स्थैर्यप्रतीकयोः । गुहा- अन्तरे । पदम्- सूक्ष्मं स्थानं चैतन्यमयम् । यज्ञस्य- उपासनस्य । सप्त धामिभः । उप अभक्त- समभजत ॥२॥

त्रीणि त्रितस्य धार्रया पृष्ठेष्वेरया रियम्। मिमीते अस्य योजना वि सुक्रतुः॥ ९.१०२.०३

त्रितस्य- तीर्णतमस्य तिरस्कृताज्ञानस्योपासकस्य। त्रीणि- भूर्भुवराद्युपलक्षितान्नप्राणमानसानि। वि- विशेषेण। धारय। पृष्ठेषु- चित्तस्य उत्कृष्टस्थानेषु। रियम्- दैवीं संपदम्। आ- समन्तात्। ईरय- प्रेरय। अस्य- एतस्य। योजना- संयोजनानि। सुक्रतुः- शोभनसङ्कल्पः। वि- विशेषेण। मिमीते- अशब्दयत्॥३॥

जुज्ञानं सप्त मातरो वेधार्मशासत श्रिये। अयं ध्रुवो रयीणां चिकेत यत्॥ ९.१०२.०४

अयम्- एषः । ध्रुवः- सनातनः । यत्- यदा । रयीणाम्- संपदः । चिकेत- ज्ञातवान् । तदा । तम् । जज्ञानम्- प्रादुर्भृतम् । वेधाम्- मेधाविनम् । श्रिये- मङ्गळाय । सप्त मातरः- आपो मूलशक्तिधाराः । अशासत- अनुशासनं कुर्वन्ति ॥४॥

अस्य व्रते सुजोषेसो विश्वे देवासौ अद्भुहेः।स्पार्हा भवन्ति रन्तयो जुषन्त यत्॥ ९.१०२.०५

अस्य- एतस्य सोमस्य । व्रते- धर्में । सजोषसः- सहृदयाः । अद्रुहः- अद्रोहिणः । विश्वे देवासः-सर्वे देवाः । यत्- यदि । जुषन्त- सेवन्ते । तर्हि । स्पार्हाः- स्पृहणीयाः । रन्तयः- रमणशीलाः । भवन्ति ॥५॥

यमी गर्भमृतावृधी दृशे चारुमजीजनन्। कविं मंहिष्ठमध्वरे पुरुस्पृह्म्॥ ९.१०२.०६

कविम्- क्रान्तदर्शिनम्। मंहिष्ठम्- महात्मानम्। अध्वरे- ध्वररिहते कर्मणि। पुरुस्पृहम्- बहुभिः स्पृहणीयम्। यम्। ईम्- एनम्। गर्भम्। ऋतावृधः- प्रकृतिनियतिभृतसत्यवर्धीयेत्र्य आपो मूलशक्तिधाराः। दशे- दर्शनाय। चारुम्- सुन्दरम्। अजीजनन्- अजनयन् ॥६॥

समीचीने अभि त्मना यही ऋतस्य मातर्ग। तुन्वाना यज्ञमानुषग्यदेञ्जते॥ ९.१०२.०७

समीचीने- सङ्गते। यही- महत्यौ। ऋतस्य मातरा- प्रकृतिनियतिभृतसत्यस्य निर्मात्र्यौ द्यावापृथिव्यौ। त्मना- आत्मना। अभि- सोममभिगच्छतः। यज्ञम्- उपासनम्। तन्वानाः- विस्तारयन्त उपासकाः। आनुषक्- अनुषक्तं यथा भवति तथा। अञ्जते- सोमं व्यञ्जयन्ति॥७॥

कत्वा शुकेभिरक्षभिर्ऋणोरपं वृजं दिवः।हिन्वन्नृतस्य दीधितिं प्राध्वरे॥ ९.१०२.०८

अध्वरे- सर्वभूतिहते कर्मणि । ऋतस्य- प्रकृतिनियितभूतसत्यस्य । दीधितिम्- धारणाम् । हिन्वन्-प्रेरयन् । शुक्रेभिः- दिव्यैः । अक्षभिः- श्रोत्रदर्शनादिभिः । कत्वा- सङ्कल्पेन । दिवः व्रजम्-चिदाकाशस्थिचिद्रिश्मसमूहम् । अप ऋणोः- उद्घाटितवानिस ॥८॥

